

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J. P., nar. X,
bytem X,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366,
sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.4.2021 č. j. PK-DSH/3408/21,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kralovice, odboru dopravy, čj. OD/4555/21 ze dne 1. 3. 2021, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 3000,-Kč, zákaz řízení motorových vozidel na 2 měsíce a náhrada nákladů řízení 1000,-Kč
2. Žalobce v žalobě tvrdil, že jednání krajského úřadu je nesprávné kvůli jeho manželce M. P.,

kteřá je plně invalidní, po velmi vážné operaci páteře, odstranění sleziny, má vysoký krevní tlak, chodí převážně o berlič, občas má tendenci upadnout, proto musí mít při chůzi doprovod a je plně odkázaná na dopravu autem. Dále je podle žalobce rozhodnutí v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 25.3.2011 č.j. 5 As 63/2010-53. Je-li na řízení vozidla existenčně závislý žalobce nebo jemu osoba blízká, měl by odbor dopravy od zákazu řízení ustoupit. Žalobce uvedl, že je na řízení vozidla také závislý při podnikání. Podle žalobce byl jeho syn písemně napaden ing. T. z odboru dopravy MÚ Kralovice ze lži a podvodu. Podle žalobce policisté měli ve svých výpovědích rozporná vyjádření. Žalobce navrhl provést důkaz výsledky dvou zbývajících policistů a pracovníka kriminální služby, kteří přijeli na místo přestupku. Dále žalobce požadoval vyžádání si záznamů kamer z obou aut Policie ČR. Dále žalobce žádal o předložení českého návodu na radar Laser Cam 4, neboť je podle něho zřejmé z angl. návodu, že kamera by měla zhotovit tři snímky s prodlevou 3 sekund. Žalobce v žalobě rovněž poukazoval na nevhodné vyjadřování policistů směrem k ovlivnění výše rychlosti. Předložený snímek žalobce označil za rozmazaný s tím, že v celém úseku mají být stromy, jak dokládá fotografií do spisu. Ani značení na vozovce uprostřed podle žalobce neodpovídá, místo plné čáry jsou tam ve skutečnosti čáry dvě, jedna plná, druhá přerušovaná.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že nelze upřednostnit potřeby žalobce a jeho nemocné manželky před zákonným postupem (zákonodárce za přestupek stanoví druh správních trestů i jejich rozpětí, kdy od jejich uložení nelze upustit), neznamená, že by postup žalovaného v předmětné věci měl být nezákonný. K žalobcem zmíněnému rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 63/2010-53 žalovaný uvádí, že není zřejmé, co vede žalobce k závěru, že mělo dojít k postupu rozpornému se závěry zmíněného rozsudku a jaké závěry tak nebyly žalovaným případně správním orgánem I. stupně respektovány. Rozsudek byl vydán ve zcela odlišné věci (posuzoval případ neodložení výkonu rozhodnutí v části týkající se zákazu činnosti dle předchozí již neplatné a neúčinné právní úpravy). Podmínky pro mimořádné snížení pokuty dle zákona č. 250/2016 Sb., v účinném znění v daném případě podle žalovaného nebyly splněny, neboť uložení nižší výměry správního trestu pokuty by nesplňovalo účel ukládání správních trestů (represe i prevence), když z dosud uložených správních trestů, viz evidenční karta řidiče, se žalobce dostatečně nepoučil. K požadavku na doložení důkazu ze strany oprávněné úřední osoby Ing. T. žalovaný uvedl, že provádění jakéhokoli dokazování nepovažuje za potřebné, neboť argumentace správního orgánu I. stupně vycházela při hodnocení výpovědí pana P. P. a paní M. P. a stejně tak i žalobce a svědků policistů z provedeného dokazování, kdy není zapotřebí provedené důkazy opakovat. Navíc argumentaci správního orgánu I. stupně v rozhodnutí nelze považovat ve vztahu k rodinným příslušníkům žalobce ani žalobci samému za jakkoli problematickou, nevhodnou, natož urážlivou. K vyjádření žalobce, že možnost ovlivnit nastavenou rychlost potvrzuje jím vyslechnutý hovor policistů na místě, žalovaný konstatoval, že toto své tvrzení žalobce nikterak nedoložil a žalovaný jej považuje za holé ryze účelové ničím nepodložené tvrzení. Důkaz fotografií z měřicího zařízení a výpovědi svědků policistů jsou stěžejními důkazy v předmětné věci a nic na tom nemění skutečnost, že na fotografii z měřicího zařízení není na změřeném vozidle (na němž je umístěn záměrný kříž) čitelná registrační značka. K mírné rozostřenosti fotografie z měření žalovaný uvedl, že měření probíhalo na vzdálenost téměř 400 m, tedy mírná rozostřenost fotografie je logická. Nedostatek viditelnosti registrační značky na fotografii z měření odstraňuje výsledek svědků policistů.

4. Součástí správního spisu žalovaného je oznámení přestupku, dle kterého žalobce řídil osobní motorové vozidlo Škoda Fabia RZ: X dne 28.4.2019 ve 14 hodin na silnici I. třídy č. 27 v místě zastávky BUS Sokolka a byla mu naměřena laserovým radarem DigiCam4 rychlost 128 km/h po odečtení odchylky v místě s nevyšší dovolenou rychlostí 90 km/h. Dále z tohoto vyplývá, že lustrací bylo zjištěno, že žalobce se dopustil stejného přestupku dne 14.7.2018. Podle úředního záznamu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje ze dne 28.4.2019 se jednalo o měření ve směru jízdy od Kralovic na Plasy. Žalobce byl zastaven v prostoru zastávky autobusu Živnice-Sokolka. Hlídka měla vozidlo od měření do zastavení po celou dobu na dohled a je vyloučeno, že by vozidlo někde zastavilo nebo bylo zaměněno. Dále byl pořízen záznam o přestupku z příslušného radaru, kde je na fotografii záměrný kříž na vozidle. Je uvedeno, že bylo měřeno na vzdálenost 391 m. Ověřovací list potvrdil, že se jednalo o měření platné. Z evidenční karty řidiče je zřejmé, že se žalobce dne 14.7.2018 dopustil dalšího přestupku - porušení § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona č. 361/2000 Sb.
5. Při jednání žalobce uváděl, že jel za řidičkou osobního auta, které jelo z kopce asi 80 km/h, začalo prudce brzdit, a tak ho žalobce předjel, a protože při předjíždění toto auto zvyšovalo rychlost, musel ji zvýšit také žalobce. Uvedl, že zvýšil rychlost asi na 107 km/h. Dále žalobce považoval jednání policistů za arogantní, přestože upozorňoval, že jeho žena je nemocná po těžké operaci páteře, má vysoký krevní tlak. Kontrola podle názoru žalobce trvala příliš dlouho.
6. Dne 4.11.2019 svědkyně M. P. vypovídala, že policii vysvětlovala, že je jí špatně, že potřebuje léky, ale že jí policie řekla, že ji to nezajímá. Podle svědkyně není naměřená rychlost pravdivá. Její manžel jel maximálně 101 km/h.
7. Další spolucestující žalobce syn P. P. uváděl, že jim policista tvrdil, že se jedná o běžnou silniční kontrolu. První policista uváděl, že na odebrání řidičáku to není, ale druhý policista řekl, já ti ukážu, jak se dá rychlost zvýšit. Podle něho jel otec maximálně 102 km/h, a to z důvodu předjíždění vozidla, kdy předjížděné auto zvyšovalo rychlost a nebylo možné ho předjet.
8. Svědek nadstrážmistr J. Š. uváděl, že předmětného dne měřili na Sokolce ve směru od Hadačky na Plasy. Pána zastavili poté, co radar ukázal naměřenou hodnotu. Žalobce byl ve vozidle s rodinou. Choval se arogantně, nespolupracoval, po lustraci bylo zjištěno, že již jeden přestupek týkající se vysoké rychlosti měl, tudíž nebylo možné věc vyřešit na místě. Žalobce odmítl přečíst si oznámení a s ničím nesouhlasil. Nebyl pořizován videozáznam, nýbrž pouze fotozáznam fotoaparátem. Na místo nebyla volána kriminální policie, byli tam kolegové z nehodové služby. Svědek popřel, že by upravovali fotografie, a také svědek neviděl, že by žalobce předjížděl nějaké vozidlo.
9. Svědek K. S., druhý zakročující policista, uvedl, že měřili rychlost radarem LaserCam4 v prostoru autobusové zastávky Sokolka a po 14 hodině změřili vozidlo Škoda Fabia. Zastavili ho v prostoru zastávky. Nebyly splněny podmínky pro vyřízení v blokovém řízení, proto věc oznámili. Na místě se pořizovaly pouze fotografie, nikoliv videozáznam z kamery. Svědek výslovně potvrdil, že vozidlo měli po celou dobu na dohled a vzápětí vozidlo zastavili. Ohledně předjíždění se svědek vyjádřil tak, že to neviděl. Na místě byli čtyři uniformovaní policisté, nikoli kriminální policie. Popřel, že by se chovali arogantně. Rovněž popřel, že by docházelo k upravování fotografií. Kolegové z nehodové služby byli již na odjezdu, takže u projednávání kontroly už nebyli.

10. V prvostupňovém rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že bylo prokázáno spáchání přestupku, policisté na rovném úseku žalobce zachytili, naměřili mu rychlost a od doby zastavení ho měli na očích. Poté řidiče ztotožnili, proto není pochyb, že se dopustil přestupku. Policie vozidlo vyfotila, fotografie je hlavním důkazem. Vina žalobce je prokázána výpovědí policistů, kteří uvedli, že měli celou dobu od zachycení vozidlo v dohledu a jejich výpovědi jsou považovány za důvěryhodné. Z přístroje pořízená fotografie dokazuje vinu žalobce. Správní orgán nemůže řešit chování policistů, a proto odkázal žalobce na Generální inspekci bezpečnostních sborů. Kamerový záznam považuje za nadbytečný, neboť skutek se stal ještě předtím, než policie na místě kontroly řešila daný skutek. O samotném přestupku byl pořízen pouze fotozáznam. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyhotovila paní Ing. M. T. Správní orgán uvedl ve svém rozhodnutí, že na fotografii je pouze jedno vozidlo a jedno za ním, žádná jiná vozidla v blízkosti nejsou. O předjíždění vozidla, které mělo údajně zvyšovat rychlost a nutit ke zvýšení rychlosti žalobce, hovořil pouze syn žalobce vedle žalobce samotného. Nepotvrdila to manželka žalobce ani policisté. Ohledně výpovědi rodinných příslušníků žalobce podle správního orgánu jsou na místě pochybnosti o věrohodnosti jejich výpovědí, protože vina a uložená pokuta a uložený zákaz činnosti se jich jako rodinných příslušníků dotkne, stejně jako žalobce samotného. Žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 58 A 47/2011-126, podle něhož neznamená to, že by tím nebylo přestupkové jednání spolehlivě prokázáno, když je nečitelná RZ. Tuto skutečnost nemůže nečitelná RZ vozidla z fotografie zpochybnit, neboť rozhodující je údaj z rychloměru o naměřené rychlosti.
11. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že ověřovací list měřicího zařízení dokládá, že měřicí zařízení bylo způsobilé k měření. Taktéž z oznámení přestupku, z úředního záznamu i z výsledku policistů je zřejmé, že řidičem vozidla byl právě žalobce. Z výsledku policisty S. vyplývá, že vozidlo měli od změření do zastavení na dohled, tedy záměna je vyloučena. Na tom nic nemění skutečnost, že částečně není do úseku podle žalobce vidět, neboť žalovaný nemá důvod zpochybňovat tvrzení policisty S., že vozidlo celou dobu pozoroval. Jde o věrohodnou výpověď nezávislého svědka a toto tvrzení žalobce nijak nezpochybnil. I pokud bylo vozidlo v úseku po krátký časový úsek skryto pohledu policejní hlídky, s ohledem na pořízenou fotografii z měření, na níž je viditelné změřené vozidlo řízené žalobcem, přímo za ním jedoucí ještě jedno jedoucí vozidlo a následně s větším odstupem ještě jedno vozidlo, se lze jen stěží domnívat, že by mohlo dojít k záměně vozidel. Z pořízené fotografie ani nevyplývá, že by se v protisměru nacházelo jiné vozidlo, kvůli němuž měl žalobce zrychlovat při předjíždění. Tvrzení žalobce tak má žalobce za vyvrácená zmíněnou fotografií. I kdyby bylo pravdivé tvrzení žalobce, že zrychloval, protože mu zrychlovalo vozidlo, které předjížděl, neznamená, že musel reagovat zvýšením rychlosti. Pokud nemohl předjetí realizovat nejvyšší dovolenou rychlostí, měl rychlost naopak snížit a zařadit se zpět za vozidlo, tím by se vyhnul přestupku. Z provedeného měření je rovněž zřejmé, že žalobce nejel tvrzenou rychlostí 102 km/h, nýbrž nejméně 128 km/h. Pokud jde o tvrzení žalobce a jeho rodinných příslušníků, že měl jet rychlostí nižší, toto nebylo doloženo, tudíž se zřejmě jedná o jakýsi odhad rychlosti, který není relevantní. Provedené měření bylo realizováno meteorologicky ověřeným měřicím zařízením. Tedy správní orgán vycházel ze správně z provedeného měření. Vyslechnutí policisté i syn žalobce uvedli, že vozidlo bylo změřeno na tzv. Sokolce ve směru na Plasy, tudíž žalovaný nemá o místě měření pochybnosti. Žalovaný doložil v odvolání fotografii, která dokládá, že v bezprostředním okolí zastávky se nacházely stromy, to však nevypovídá o skutečnosti, zda se tyto stromy nachází ve vzdálenosti 400 m

od zastávky, kde bylo měřeno. Fotografie tímto podkladem není nijak zpochybněna. Nad to je na fotografii záměrný kříž právě na vozidle žalobce. Jak vyplynulo z výsledku policisty S., v době silniční kontroly zbývající policisté byli již ve vozidle na odjezdu z místa a silniční kontroly se nezúčastnili. Přítomnost příslušníků kriminální policie zpochybňuje výpověď svědka S., který je vyloučil, stejně jako výpověď svědka Š. Jedná se o výpovědi nezávislých svědků, u nichž není podezření, že by měli k žalobci vztah a byli poučeni o následcích nepravdivé výpovědi a pouze pozorovali jimi pozorovaný děj. Navíc jejich výpovědi logicky navazují na další důkazy. Kamery protiprávní jednání žalobce nezachycovaly, bylo dokumentováno pouze fotografiemi a pro spolehlivé zjištění skutkového stavu věci není podstatný děj při samotné silniční kontrole. O krajní nouzi se nemohlo jednat, neboť podmínkou pro uplatnění tohoto institutu je, že nebezpečí nemohlo být odvráceno bez porušení zákona a že by následek byl stejný či závažnější, než pokud by k odvrácení nebezpečí nedošlo. V daném případě pokud by manželka žalobce skutečně měla zdravotní problémy, které by bylo třeba řešit s lékařem, tak v případě, že by bylo třeba bezodkladného zásahu, měl žalobce volat zdravotnickou záchrannou službu a manželku měl nechat k lékaři převézt. Pokud se rozhodl pro převoz k lékaři po vlastní ose, měl tak činit jen takovým způsobem, aby dodržel všechny povinnosti řidiče. Správní orgán při hodnocení výpovědi manželky žalobce a syna žalobce jako svědků nemohl přehlédnout, že nejde o zcela nezávislé svědky. Jedná se o svědky, kteří mají na žalobce rodinnou vazbu. Tedy nelze vyloučit, že se svými výpověďmi snaží žalobci pomoci, resp. mu nepřitížit. Oproti těmto výpovědím, které ne vždy jsou v souladu s vlastní výpovědí žalobce, např. syn žalobce uvedl jako místo přestupku totožné jako policisté, ačkoliv toto žalobce zpochybňoval. Proti tomuto stojí věrohodné podklady svědčící o vině žalobce. Svědci mohli být např. o dosažené rychlosti žalobcem subjektivně přesvědčeni, avšak toto bylo vyvráceno dokazováním. K návrhu na provedení důkazu ze záznamu z kamer a provedení výsledku zbývajících policistů a k doložení návodu k obsluze k měřicímu zařízení žalovaný uvedl, že skutkový stav byl zjištěn spolehlivě a další důkazy by byly nadbytečné a v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení.

12. Soud doplnil dokazování o návod na radar LaserCam4. V bodě 2.4.1.1. návodu je „Nastavení rychlostního limitu“. Jakmile se objeví obrazovka rychlostního limitu, uživatel zadá rychlostní limity a potvrdí je. Je možné zadat maximálně tři rychlosti. V části návodu 2.5.3.2. „Automatický režim“ se uvádí, že při provozu v automatickém režimu LaserCam4 automaticky vyfotí až dvě fotografie přestupku překročení rychlosti.
13. Žalobu soud neshledal důvodnou.
14. Žalobce v žalobě tvrdí, že rozhodnutí považuje za nesprávné kvůli zdravotnímu stavu jeho manželky a kvůli tomu, že bez řidičského oprávnění nemůže podnikat, žalovaný k tomuto správně uvedl, že tyto námitky nemohou žalobce vyvinut z odpovědnosti za přestupek, protože ukládání sankcí (pokuty a zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel) je v tomto případě obligatorní a od jejich uložení nelze upustit.
15. Z obsahu prvostupňového rozhodnutí zpracovaného ing. T. nevyplývá, že by v něm byly obsaženy nestandardní formulace, jež by mohly žalobce vést k závěru o písemném útoku na něj či na jeho rodinu. Správní orgán v rozhodnutí pouze zhodnotil provedené důkazy podle zásady volného hodnocení důkazů.
16. Ve výpovědích vyslechnutých svědků policistů soud neshledal zásadní rozpory, a žalobce ani nespecifikoval, o jaké rozpory se mělo jednat.

17. Pokud jde o žalobní námitky směřující proti průběhu silniční kontroly, pokud nebyla standardní, je třeba to řešit formou stížnosti na Generální inspekci bezpečnostních sborů.
18. Ohledně tvrzení žalobce, že snímek byl rozmazaný, žalovaný ve vyjádření k žalobě správně uvedl, že není rozhodující, že je fotografie rozmazaná, či zda je v ní vidět přímo obličej řidiče nebo přímo RZ, ale podstatné je, že v daném případě bylo měřeno policisty z místa, kde vozidlo od okamžiku změření až do zastavení sledovali, vyloučili možnost záměny a následně žalobce ztotožnili jako řidiče sledovaného vozidla.
19. K tvrzení žalobce a jeho rodinných příslušníků, že jel nižší, než změřenou rychlostí, soud uvádí, že rozhodující je rychlost naměřená, neboť subjektivně vnímaná může být zkreslená a nepřesná.
20. Vozidlo jako takové bylo sledováno po celou dobu policisty, jak uváděli ve svých výpovědích. Pokud jde o tvrzení o lemování stromy, soud se ztotožňuje s vyjádřením žalovaného k žalobě, že není podstatné, že místo projednání přestupku je místem lemovaným stromy, neboť je podstatné, že bylo měřeno na vzdálenost téměř 400 metrů, (a to je vzdálenost povolená tímto přístrojem), tudíž je důležité, jaké bylo okolí ve vzdálenosti 400 metrů, nikoli v místě projednání přestupku.
21. Z doplněného dokazování návodem na radar LaserCam4 jednoznačně vyplynulo, že český návod stanovuje možnost pořízení „až dvou fotografií“, tedy jedné či dvou, nikoli tří, jak uvádí žalobce v žalobě. Rovněž z návodu nevyplývá, že by bylo možné dodatečně upravovat (zvýšit) naměřenou rychlost.
22. Pokud jde o návrhy na provedení důkazů, a to výsledkem dvou zbývajících policistů, soud je neprovedl, protože tito policisté dle již vyslechnutých policistů se vůbec na místě kontroly projednávání přestupku nezúčastnili, byli již na odjezdu ve svém vozidle. Soud rovněž neprovedl důkaz záznamem z kamer, neboť nezachycuje vlastní spáchání přestupku, maximálně eventuálně průběh projednávání přestupku, a je tedy z hlediska prokázání skutku irelevantní.
23. Pokud jde o návrh na výsledky vypracovatelů správních rozhodnutí paní T. a Bc. Š., soud návrhu nevyhověl, neboť k výsledkům nebyly shledány důvody, neboť odůvodnění obou správních rozhodnutí jsou zcela standardní a žalobce ani jiné osoby neuráží.
24. Pokud má žalobce námitky proti písemnému odůvodnění rozhodnutí, musí proti tomu brojít opravnými prostředky, ale rozhodně to nemůže být důvod k tomu, aby byl vyslýchán vypracovatel rozhodnutí
25. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 25. října 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně